

hic et nunc

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

lasă-mă să-ți pictez cerul gurii
cu lacul lebedelor
să poți strânge în poală
lacrimile
dorurile
și ploile lui octombrie
plumburiu

lasă-ți ochii căprui
să guste din infinitul ochilor mei
albastrul
cu nările fremătând
după seninul din coama lui gustar
atât de aprins într-un an brodat de caniculă

lasă-mă să zbor
liber prin inima ta
ca un fluture colorat
de nostalgia primului sărut
furat din labirintul iubirii

lasă-ți sufletul
să se prelingă-n zig zag
cu acuarela toamnei
pe surâsul anotimpului din noi
să-l transforme în primăvară

ea poate să alerge desculță prin ploaie
să-i împodobim tălpile cu săruturi
carmin

lasă-mă să-ți pictez cupola inimii cu îngeri goi
așa cum michelangelo a înveșmântat capela sixtină
fii templul meu de rugăciune
când nu mai există pe pământ alt loc de îngenunchiere

lasă-mă să trec prin portalurile sufletului tău
deschizând unul câte unul
geamurile opace ale neîncrederii
îți jur că nu vei cunoaște niciodată gustul amar al trădării

lasă-te învins de mierea gurii care-ți pecetluiește destinul
scufundă-ți gândul în tușul ochilor mei

să-ți pot spune cea mai frumoasă poveste de dragoste

nu voi stăvili curgerea ta prin mine
aștept să-mi umpli cascadele cu soare
aluviuni de sentimente
din care se va naște delta extazului

ioan grigoraș & liliana trif